

Když se po několika minutách otočil, zjistil, že Agáta s tatínkem jsou daleko za ním. Rozhodl se tedy, že si někde na chvíli sedne a počká na ně. Jen na to pomyslel, padla mu do oka rybářská loďka obrácená dnem vzhůru. *To by mohla být dobrá lavička*, řekl si a vydal se k ní. Smetl z lodi sněhový poprašek a chystal se na ni posadit.

V tu chvíli se pod ním ozval zvláštní zvuk. Lekl se, až nadskočil a spadl do sněhu. Znělo to, jako kdyby o plechový bok loďky něco zaškrábalo. Jako kdyby se tam snad někdo schovával... Co to bylo?!

Tadeáš na loďku chvíli vystrašeně koukal a ani se nehnul. Nakonec ale znovu sebral odvahu. Přiblížil se k ní a napjatě čekal, jestli se to bude opakovat. Třeba se mu to jenom zdálo. Nebo ten zvuk možná způsobil on sám, když si na loďku sedal. Opatrně tedy přiložil ucho ke kovovému trupu a –

